

Galleria Mältinranta

Jenni Eskola

Hengittävä materiaali

29.6.-23.7.2024

Tilassa on nurkka, joka on jätetty paljaaksi. Lattiapinnoite on poistettu, jotta rakennuksen viereiseltä kalliolta valuva vesi pääsisi haihtumaan eikä jäisi rakenteisiin. Nurkka näyttäytyy harmaana, suunnittelen jättäväni sen tyhjäksi.

Maalaan dahliaan kukista valmistamallani värillä oranssia, monokromaattista väripintaa. Yllättäen maali alkaa tummua paperin yhdessä nurkassa, herkkä väri reagoi ph-arvon muutokseen. Happovapaa paperi on ilmeisesti vioittunut yhdestä kulmastaan huolimattoman säilytyksen seurauksena, ja huomaamaton, mennyt tapahtuma tulee näkyväksi maalin kohdatessa paperin pinnan. Tuntuu kuin paperilla olisi muisti.

Näyttelyn pääosassa on paperi, sen elävä ja läpäisevä luonne, kaksipuoleisuus ja muovautuvuus, alttius rypyille ja taitoksille, olemus taustana ja sijoittuminen kahden tilan väliin. Paperin lisäksi töissä on käytetty kasvivärejä, aikaa ja auringonvaloa, ikonipohjustetta, lyijykynää sekä puiden tanniineista ja rautasulfaatista valmistettua rautagallusmustetta.

Rautagallusmuste on ollut yleisesti käytössä vuosisatoja, mutta osoittautunut ongelmalliseksi paperia haurastuttavan vaikutuksensa vuoksi. Erityisesti kosteissa olosuhteissa se tunkeutuu ajan myötä paperin läpi, usein myös syövyttää sen puhki. Juuri tästä ominaisuudesta olen kiinnostunut ja hyödyntänyt sitä työskentelyssäni käyttäen paperin molempia puolia.

Näyttelyä tehdessäni huomioni onkin ollut yhtä lailla taustassa ja taustatekijöissä kuin teosten kuvapuolessa. Ajatukseni on, että yksinkertainen ulkomuoto kätkee kirjaimellisesti taakseen elementin, joka vaatii aikaperspektiivin muutosta eikä ole hallittavissa.

Jenni Eskola (s. 1982) on valmistunut Kuvataiteen maisteriksi Kuvataideakatemiasta 2012. Työskentelyn keskiössä ovat erilaiset orgaaniset, itse valmistetut, epästabiliit värit, ja teokset käsittelevät usein kestämistä niin ajallisessa kuin fyysisessä merkityksessä. Aiemmin töitä on ollut esillä mm. tm•galleriassa, Forum Boxissa, Wäinö Aaltosen museossa, HAM-galleriassa ja Amos Andersonin taidemuseossa. Hän sai Suomen Taideyhdistyksen William Thuring-pääpalkinnon 2021.

Kiitos: Taiteen edistämiskeskus, Alli ja Allan Salon erillisrahasto,
Nokian kaupunki; Kulttuurin välitilat